

ROC CHABÀS

***¿Coneix les diferències
entre la AVL i la RACV?***

Coneix les diferències entre la AVLI i la RACV, (part I)

ACADÈMIA
VALENCIANA
DE LA
LLENGUA

REAL ACADEMIA DE
CULTURA VALENCIANA

REAL ACADEMIA DE
CULTURA VALENCIANA

ACADÈMIA
VALENCIANA
DE LA
LLENGUA

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVLI) i la Real Acadèmia de Cultura Valenciana (RACV) representen dos perspectives diferenciades sobre la llengua i la cultura en la Comunitat Valenciana. A continuació, s'exponen les principals distincions entre les dos institucions per parts:

AVLI i RACV: Dos visions enfrontades sobre la llengua valenciana

En la Comunitat Valenciana, el debat sobre la llengua oficial no és únicament una qüestió lingüística, sino també cultural, històrica i inclús política. Dos institucions encarnen postures distintes -i en alguns punts, opostes- sobre el valencià: l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVLI) i la Real Acadèmia de Cultura Valenciana (RACV).

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVLI)

L'AVL va ser creada en 1998 per la Generalitat Valenciana com un orgue oficial, reconegut pel l'Estatut d'Autonomia, en la funció d'establir les normes lingüístiques de caràcter oficial del valencià. Les seues decisions són vinculants per a totes les administracions públiques i per a qualsevol organisme dependent de la Generalitat.

El seu objectiu declarat és “harmonisar” l'us del valencià en tots els àmbits: educació, mijos de comunicació, publicacions oficials i normativa administrativa. No obstant, des de la seua creació, l'AVLL ha segut criticada per adoptar criteris normatius alineats en el Institut d'Estudis Catalans (IEC), seguint l'ortografia i la gramàtica de l'estàndart català, en adaptacions mínimes.

Este fet ha generat un rebuig important entre sectors que defenen l'identitat llingüística pròpia del valencià, acusant a l'AVLL de promoure, de forma encoberta o directa, la catalanisació normativa i cultural.

La Real Acadèmia de Cultura Valenciana (RACV)

Fundada en 1915, la RACV és una institució privada dedicada a l'investigació, promoció i defensa de la cultura valenciana en tots els seus àmbits: història, art, tradicions, patrimoni i, per supost, la llengua.

En el pla llingüístic, la RACV s'ha posicionat com la principal defensora de les nomenades Normes d'El Puig, un sistema ortogràfic i gramatical que es basa en la tradició escrita històrica del valencià i en la llengua viva parlada pel poble valencià.

Este model partix de la premissa de que el valencià és una llengua diferenciada i no una variant del català, postura que choca frontalment en l'adoptada per l'AVLL.

Encara que la RACV no té estatuts oficial per a impondre normativa llingüística, eixercix una influència notable en còrculs culturals, en mijos valencianistes i en associacions cíviqes, especialment entre els qui rebugen l'unificació normativa en el català.

Dos visions irreconciliables

L'enfrontament entre l'AVLL i la RACV no és únicament tècnic o acadèmic. És, en gran mida, ideològic i d'identitat.

L'AVLL representa la línea oficial autonòmica, en una normativa homologada al català normatiu, lo que els seus defensors consideren “unitat de la llengua” i els seus detractors veuen com a “absorció cultural”.

La RACV simbolisa la resistència cultural i llingüística front a lo que consideren una invasió normativa, defenent un valencià propi, en raïls documentades en sigles de tradició escrita i oral.

Este conflicte seguix viu i es reflectix en àmbits com l'educació, els mijos de comunicació, l'edició de llibres, la toponímia oficial i les polítiques culturals. Per a molts valencians, l'elecció entre l'AVLL i la RACV no és solament llingüística: és una pren de postura sobre l'identitat històrica i cultural del poble valencià.

Coneix les diferències entre la AVLL i la RACV, (part II)

Visió sobre la llengua valenciana

1. Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVLL)

L'AVLL, creada oficialment en 1998 per la Generalitat Valenciana, manté la postura de que el valencià forma part d'un mateix sistema lingüístic que compartix en el català parlat en Catalunya i Balears, aixina com en l'occità en el seu alvertent històric de l'antiga Corona d'Aragó. Esta visió es fonamenta en la tesis filològica que, des de principis del segle XX, ha promogut el Institut d'Estudis Catalans (IEC), en el que l'AVL manté estreta relació normativa.

En la pràctica, açò significa que l'AVLL impulsa una normativa unificada basada en l'estàndart ortogràfic i gramatical del IEC, pero

en menudes adaptacions lèxiques i morfològiques que pretenen reflectir peculiaritats pròpies del parla valenciana.

Entre estes adaptacions es troben algunes variants en el vocabulari i en la conjugació verbal, encara que el gros de l'estructura segueix els patrons del català normatiu.

La seua obra més representativa en este sentit és el Diccionari Normatiu Valencià (DNV), publicat en 2014, que arreplega l'ortografia, la gramàtica i el lèxic oficialment acceptat per a la Comunitat Valenciana.

No obstant, este diccionari ha segut objecte de crítiques per part de sectors que ho consideren un instrument d'homogeneïtzació lingüística cap al català, en detriment de la tradició escrita pròpia del valencià.

2. Real Acadèmia de Cultura Valenciana (RACV)

La RACV, fundada en 1915 com una institució cultural i acadèmica de caràcter privat, defén una visió diametralment oposta: considera que el valencià és una llengua independent del català, en una evolució històrica autònoma i documentada des de l'Edat Mija.

La seua proposta normativa s'articula entorn a les Normes d'El Puig (o Normes de la RACV), elaborades en 1979 per la seua Secció de Llengua i Lliteratura Valenciana.

Este sistema ortogràfic i gramatical busca conservar i posar en valor les formes lèxiques, fonètiques i sintàctiques que l'institució considera més genuïnes del valencià tradicional, evitant catalanismes introduïts pel IEC en el segle XX.

En l'àmbit lexicogràfic, la RACV es va alvançar a l'AVL en la publicació, en 2010, del Diccionari General de la Llengua Valenciana, obra que arreplega vocabulari històric i contemporàneu del valencià en criteris propis. Esta línia de treball s'acompanya d'una defensa activa de l'identitat cultural i llingüística valenciana com a element diferenciat, tant en l'investigació acadèmica com en la divulgació social.

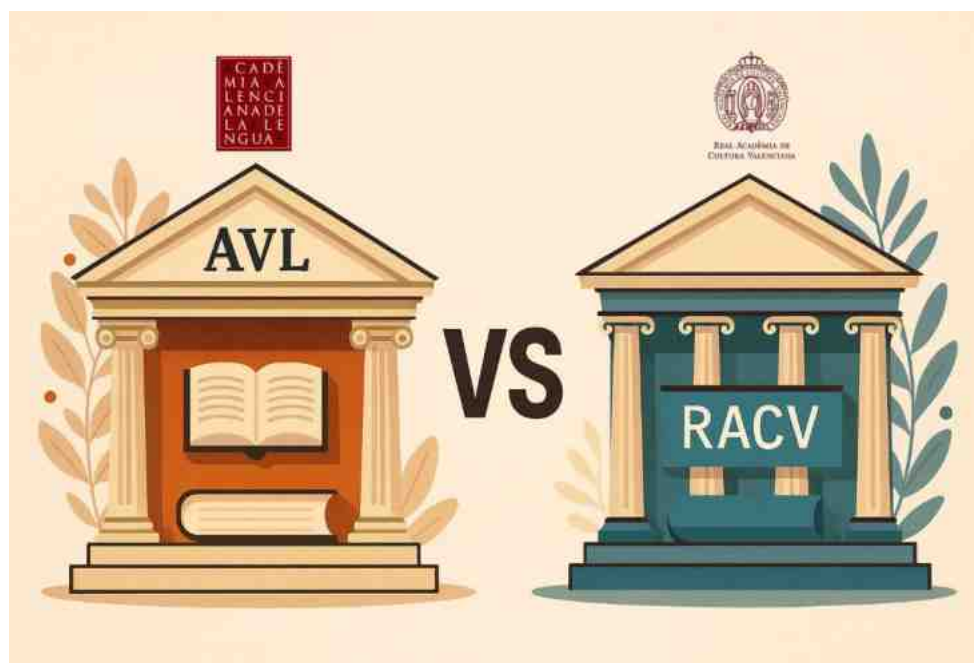
En síntesis

L'AVL i la RACV representen dos models oposats d'entendre la llengua valenciana:

La primera, integrada en el marc oficial de la Generalitat Valenciana, advoca per una integració normativa dins del català estàndart en matisos regionals.

La segona, des de l'àmbit privat i cultural, sosté la necessitat d'una codificació independent que preserve la singularitat llingüística i històrica del valencià.

Este contrast no és sol acadèmic, sino que té implicacions polítiques, educatives i socials, ya que influïx en l'ensenyança, en l'administració pública i en la percepció que la societat valenciana té del seu propi idioma.

Coneix les diferències entre la AVLI i la RACV, (part III)

Normativa llingüística: dos models enfrontats

En la Comunitat Valenciana, el debat sobre la normativa del valencià no és solament una qüestió filològica, sino també cultural, històrica i política.

AVLI (Acadèmia Valenciana de la Llengua)

L'AVLI, creada en l'any 1998 com a organisme oficial de la Generalitat Valenciana, estableix una normativa que pren com a referència l'estàndart del català fixat pel Institut d'Estudis Catalans (IEC).

No obstant, l'AVL afirma incorporar certes traces pròpies del valencià, com l'us de pronoms i vocabulari tradicional (per eixemple, eixe, hui, espill), en l'objectiu declarat de buscar un equilibri entre l'anomenada “unitat llingüística” i les particularitats valencianes.

El seu Diccionari Normatiu Valencià (2014) és l'obra de referència en l'àmbit oficial, encara que els seus detractors l'acusen de camuflar una assimilació al català baix una capa de valencianisme superficial.

RACV (Real Acadèmia de Cultura Valenciana)

Per la seua banda, la RACV defén una visió completament diferenciada del valencià front al català, i promou les Normes del Puig, una codificació llingüística que priorisa les formes vernàcules, històriques i populars de l'idioma. Eixemples visibles d'esta divergència són la grafia València front a Valéncia o vacances en lloc de vacances.

Els defensors d'este model argumenten que s'aproxima més al valencià real que es parla en el carrer, mentres que els seus crítics ho tachen de “no homologable” en l'àmbit acadèmic internacional.

De l'oficialitat a la marginació

Les Normes d'El Puig no sempre varen ser un referent extraoficial: durant el periodo preautonòmic i fins a mitjans dels anys 80, varen ser reconegudes com la normativa vàlida per al valencià. No obstant, el gir va aplegar baix el govern de Joan Lerma, quan el seu conseller d'Educació, Ciprià Ciscar - obertament partidari del catalanisme llingüístic- va derogar el seu us oficial.

En això, el valencià va quedar sense una entitat normativa pròpia fins a la creació política de l'AVLl, que es va convertir en l'únic orgue en potestat llegal per a fixar normes, aplicant en la pràctica criteris alineats en el IEC.

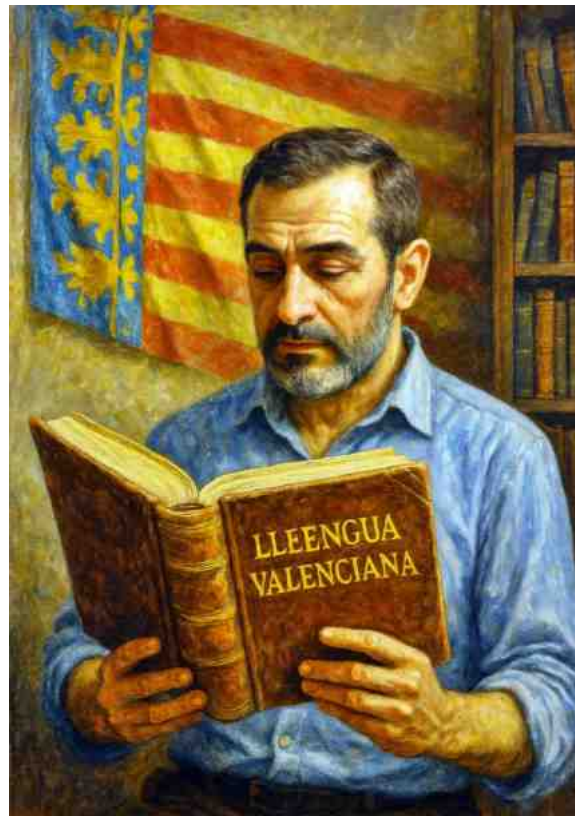
Este canvi va supondre, per a molts sectors valencianistes, la pèrdua d'una ferramenta de defensa cultural i llingüística, consolidant un model normatiu que, al seu juí, erosiona la personalitat històrica de la llengua valenciana i la somet a un procés de uniformisació alié a la seua identitat.

Coneix les diferències entre la AVLI i la RACV, (part IV última)

Les enormes diferències entre l'AVLI i la RACV

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVLI) no va nàixer com un projecte neutral ni fruit d'un consens científic, sino com una solució política pactada per a donar per “tancat” el conflicte llingüístic valencià, encara que en realitat solament va servir per a institucionalitzar la postura catalanista en matèria llingüística. La seua creació està directament vinculada al Pacte de l'Hotel Majestic (1996) entre el llavors president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol —figura envolta en múltiples investigacions per corrupció— i el Partit Popular. Dit pacte formava part de les negociacions per a garantir

l'investidura de José Maria Aznar com a president del Govern d'Espanya. En l'alvertent valencià, el propi entorn d'Eduardo Zaplana, llavors president de la Generalitat Valenciana, i en especial Esteban González Pons, va participar en les conversacions.

La llei de creació de l'AVLI va establir que els seus acadèmics serien elegits pels partits polítics en representació parlamentària, no per mèrits acadèmics independents. Aixina, la seua primera presidenta, Ascensió Figueres, era militant del PP i el seu sò superava els 60.000 euros anuals, alguna cosa que continua sent una de les crítiques recurrents a l'institució.

A lo llarg de la seua història, l'AVLI ha emés dictamens en fort torciment polític, alineats en el Institut d'Estudis Catalans (IEC), adoptant la seua normativa en llaugeres adaptacions i contribuint a difondre la tesis de que el valencià és una “varietat” del català. Per al sector valencianiste, l'AVLI s'ha comportat com una sucursal ideològica del catalanisme i, en la pràctica, com un instrument per a la uniformitats llingüística i el borrar de les senyes d'identitat pròpies del valencià, un autèntic genocidi cultural i llingüístic del poble valencià.

En contrast, la Real Acadèmia de Cultura Valenciana (RACV) és una institució centenària, fundada en 1915 i reconeguda com a part del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC). La seua funció és l'investigació i defensa de la cultura valenciana des d'un enfocament científic, històric i cultural. En el pla llingüístic, defén l'independència del valencià respecte del català, basant-se en documents històrics, filològics i lliteraris. Els seus acadèmics són seleccionats per la seua trajectòria i mèrits, no per designació política, i no perceben salari per la seua llabor acadèmica.

Diferències presupostàries

L'AVLL, gràcies a una reforma impulsada per l'expresident Paco Camps (PP), té ranc d'institució estatutària i goja d'un presupost protegit que en 2024 va superar els 3,4 milions d'euros, procedents directament dels impostos dels valencians a través de la Generalitat Valenciana.

Pel contrari, la RACV sobreviu en recursos molt més modestos, que no superen els 300.000 euros anuals sumant menudes subvencions de la Diputació de València, l'Ajuntament de València i alguna ajuda puntual de la Generalitat, además de les aportacions privades de patrons que han finançat projectes clau com a diccionaris normatius o aplicacions llingüístiques.

En resum, l'AVLL és un orgue polític en abundant finançació i agenda alineada en el catalanisme, mentres que la RACV és una entitat científica, independent i en recursos llimitats, la supervivència dels quals depén del seu prestigi històric i del compromís d'els qui defenen l'identitat i la llengua valenciana com a patrimoni propi i diferenciat.

Pedro Fuentes Caballero

Acadèmic de la Real Acadèmia de Cultura Valenciana corresponent per Dénia

President de l'Associació Cultural Roc Chabàs de Dénia

La llengua utilitzada en este escrit es la oficial de la valenciana (Normes d'El Puig).

Dénia 12 de maig del 2025